

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	Soudní dvůr	
	SOUDNÍ DVŮR	
2005/C 31/01	Volba předsedů senátů	1
2005/C 31/02	Seznamy pro sestavení soudních kolegií čtvrtého, pátého a šestého senátu od 12. října 2004	1
2005/C 31/03	Složení přísahy nového soudce Soudního dvora	2
2005/C 31/04	Přidělení nového soudce k senátům	2
2005/C 31/05	Seznamy pro sestavení soudních kolegií velkého senátu a třetího a šestého senátu od 19. října 2004	2
2005/C 31/06	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. října 2004 ve věci C-87/00 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Giudice di pace di Genova): Roberto Nicoli proti Eridania SpA (Cukr — Režim cen — Regionalizace — Deficitní oblasti — Klasifikace Itálie — Hospodářský rok 1998/1999 — Nařízení (EHS) č. 1785/81 a nařízení (ES) č. 1361/98 — Platnost nařízení č. 1361/98)	3
2005/C 31/07	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 9. prosince 2004 ve věci C-219/03: Komise Evropských společenství proti Španělskému království (Nesplnění povinnosti státem — Zdanění nadhodnot)	3
2005/C 31/08	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 9. prosince 2004 ve věci C-56/04: Komise Evropských společenství proti Finské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/29/ES — Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti — Neprovedení ve stanovené lhůtě)	3

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 31/09	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 9. prosince 2004 ve věci C-333/04: Komise Evropských společenství proti Lucemburskému velkovodství (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/92/ES — Ochrana pracovníků — Vystavení riziku výbušných prostředí — Neprovedení)	4
2005/C 31/10	Věc C-465/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Corte Suprema di Cassazione ze dne 11. června 2004 ve věci Honyvem Informazioni Commerciali srl proti Marielle De Zotti	4
2005/C 31/11	Věc C-470/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Gerechtshof Arnhem ze dne 27. října 2004 ve věci N. proti Inspecteur van de Belastingdienst Oost/Kantoor Almelo	5
2005/C 31/12	Věc C-477/04: Žaloba podaná dne 16. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Italské republice	5
2005/C 31/13	Věc C-478/04: Žaloba podaná dne 16. listopadu 2004 Komisí Evropských Společenství proti Italské republice	6
2005/C 31/14	Věc C-479/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Østre Landsret ze dne 16. listopadu 2004 ve věci Laserdisken ApS proti Kulturministeriet	6
2005/C 31/15	Věc C-480/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale di Viterbo ze dne 2. listopadu 2004 v trestním řízení proti Antoniu Antonellovi	7
2005/C 31/16	Věc C-484/04: Žaloba podaná dne 23. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irska	7
2005/C 31/17	Věc C-485/04: Žaloba podaná dne 25. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Italské republice	8
2005/C 31/18	Věc C-486/04: Žaloba podaná dne 25. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Italské republice	9
2005/C 31/19	Věc C-487/04: Žaloba podaná dne 25. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Italské republice	9
2005/C 31/20	Věc C-488/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Cour de cassation (Francie), obchodního, finančního a hospodářského senátu, vydaným dne 16. listopadu 2004 ve věci Galeries de Lisieux SA proti Organic Recouvrement	10
2005/C 31/21	Věc C-492/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht Baden-Württemberg ze dne 14. října 2004 ve věci Lasertec Gesellschaft für Stanzformen mbH (dříve Riess Laser Bandstahlschnitte GmbH) proti Finanzamt Emmendingen	11
2005/C 31/22	Věc C-493/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Gerechtshof s'-Hertogenbosch ze dne 9. června 2004 ve věci L. H. Piatkowski proti Belastingdienst Grote ondernemingen Eindhoven	11
2005/C 31/23	Věc C-495/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Hoge Raad der Nederlanden ze dne 26. listopadu 2004 ve věci A. C. Smiths-Koolhoven proti Staatssecretaris van Financiën	12

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 31/24	Věc C-496/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem College van Beroep voor het Bedrijfsleven, 's-Gravenhage ze dne 26. listopadu 2004 ve věci J. Slob proti Productschap Zuivel	12
2005/C 31/25	Věc C-497/04: Žaloba podaná dne 1. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Helénské republice	12
2005/C 31/26	Věc C-498/04: Žaloba podaná dne 1. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Helénské republice	13
2005/C 31/27	Věc C-499/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Landesarbeitsgericht Düsseldorf ze dne 8. října 2004 ve věci Hans Werhof proti Freeway Traffic Systems GmbH & Co. KG	13
2005/C 31/28	Věc C-502/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesverwaltungsgericht ze dne 3. srpna 2004 ve správním sporu Ergün Torun proti městu Augsburg, účastníci řízení: 1. zástupce spolkových zájmů při Bundesverwaltungsgericht, 2. Landesanstalt für Wirtschaftsprüfung Bavorsko	14
2005/C 31/29	Věc C-505/04: Žaloba podaná dne 8. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Spojenému království	14
2005/C 31/30	Věc C-506/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Cour administrative (Lucemburské velkovévodství) ze dne 7. prosince 2004 ve věci Graham J. Wilson proti Conseil de l'Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg	15
2005/C 31/31	Věc C-509/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Hoge Raad der Nederlanden ze dne 10. prosince 2004 ve věci Magpar VI BV proti Staatssecretaris van Financiën	15
2005/C 31/32	Věc C-510/04: Žaloba podaná dne 13. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království	16
2005/C 31/33	Věc C-515/04: Žaloba podaná dne 15. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království	16
2005/C 31/34	Věc C-516/04: Žaloba podaná dne 15. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království	17
SOD PRVNÍHO STUPNĚ		
2005/C 31/35	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. listopadu 2004 ve věci T-166/98, Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. rl a další proti Komisi Evropských společenství (Společná organizace trhu s vínem — Nařízení (EHS) č. 2499/82 — Podpora Společenství — Žaloba na zrušení — Žaloba na nečinnost — Žaloba na náhradu škody)	18
2005/C 31/36	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 1. prosince 2004 ve věci T-27/02, Kronofrance SA proti Komisi Evropských společenství (Státní podpory — Rozhodnutí Komise nevznést námitky — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Multisektorální rámec pro regionální podpory velkých investičních plánů)	18
2005/C 31/37	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 30. listopadu 2004 ve věci T-168/02, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds GmbH proti Komisi Evropských společenství (Žaloba na neplatnost — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Článek 4 odstavec 5 — Nezveřejňování dokumentu pocházejícího z členského státu bez předchozího souhlasu tohoto státu)	19

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 31/38	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 24. listopadu 2004 ve věci T-393/02, Henkel KGaA proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Trojrozměrná ochranná známka — Tvar bílé a průhledné nádoby — Absolutní důvod pro zamítnutí — Rozlišovací způsobilost — Čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94)	19
2005/C 31/39	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. listopadu 2004 ve věci T-84/03, Maurizio Turco proti Radě Evropské unie (Transparentnost — Přístup veřejnosti k dokumentům Rady — Částečné odepření přístupu — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Výjimky)	20
2005/C 31/40	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 30. listopadu 2004 ve věci T-173/03, Anne Geddes proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka NURSERYROOM — Absolutní důvody pro zamítnutí — Čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 40/94)	20
2005/C 31/41	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. listopadu 2004 ve věci T-360/03, Frischpack GmbH & Co. KG proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)(OHIM) (Ochranná známka Společenství — Trojrozměrná ochranná známka — Tvar krabičky na sýr — Absolutní důvod zamítnutí — Čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Rozlišovací způsobilost)	21
2005/C 31/42	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 6. září 2004 ve věci T- T-213/02, SNF SA proti Komisi Evropských společenství (Žaloba na neplatnost — Směrnice 2002/34/ES — Omezení použití polyakrylamidů ve složení kosmetických prostředků — Osoba osobně dotčená — Přípustnost)	21
2005/C 31/43	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 9. listopadu 2004 ve věci T- 252/03, Fédération nationale de l'industrie et des commerces en gros de viandes (FNICGV) proti Komisi Evropských společenství (Hospodářská soutěž — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Trh s hovězím a telecím masem — Žaloba na neplatnost — Neomezená pravomoc — Lhůta pro podání žaloby — Opožděné podání — Nepřípustnost)	21
2005/C 31/44	Usnesení Předsedy soudu prvního stupně ze dne 10. listopadu 2004 ve věci T-316/04 R, Wam SpA proti Komisi Evropských společenství (Státní podpora — Půjčky se sníženými sazbami umožňující podniku vstoupit na trh v některých třetích zemích — Povinnost navrácení — Předběžné opatření — Odklad výkonu — Naléhavost — Nedostatek)	22
2005/C 31/45	Věc T-366/04: Žaloba podaná dne 8. září 2004 Hensotherm AB proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	22
2005/C 31/46	Věc T-416/04: Žaloba podaná dne 18. října 2004 Annou Kontouli proti Radě Evropské unie	23
2005/C 31/47	Věc T-429/04: Žaloba podaná dne 25. října 2004 Trubowest Handel GmbH a Viktorem Makarovem proti Radě Evropské unie a Komisi Evropských společenství	24
2005/C 31/48	Věc T-430/04: Žaloba podaná dne 25. října 2004 Nomura Principal Investment plc a Nomura International plc proti Komisi Evropských společenství	25
2005/C 31/49	Věc T-444/04: Žaloba podaná dne 5. listopadu 2004 France Télécom proti Komisi Evropských společenství	26

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 31/50	Věc T-445/04: Žaloba podaná dne 10. listopadu 2004 Energy Technologies ET S. A. proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	26
2005/C 31/51	Věc T-450/04: Žaloba podaná dne 9. listopadu 2004 Bouygues SA a Bouygues Télécom proti Komisi Evropských společenství	27
2005/C 31/52	Věc T-456/04: Žaloba podaná dne 12. listopadu 2004 Association Française des Opérateurs de Réseaux et Services de Télécommunications – AFORS Télécom proti Komisi Evropských společenství	27
2005/C 31/53	Věc T-457/04: Žaloba podaná dne 22. listopadu 2004 CAMAR S.r.l. proti Komisi Evropských společenství	28
2005/C 31/54	Věc T-490/04: Žaloba podaná dne 21. prosince 2004 Spolkovou republikou Německo proti Komisi Evropských společenství	29
2005/C 31/55	Věc T-493/04: Žaloba podaná dne 22. prosince 2004 Deutsche Post AG proti Komisi Evropských společenství	29
<hr/>		
II Přípravné akty		
.....		
<hr/>		
III Oznámení		
2005/C 31/56	Poslední publikace Soudního dvora v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 19, 22.1.2005	30

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

Volba předsedů senátů

(2005/C 31/01)

Na schůzi dne 6. října 2004 soudci Soudního dvora na základě čl. 10 odst. 1 druhého pododstavce jednacího řádu zvolili p. Lenaertse předsedou čtvrtého senátu, p. Silva de Lapuerta předsedou pátého senátu a p. Borg Bartheta předsedou šestého senátu na dobu jednoho roku do 6. října 2005.

Složení čtvrtého, pátého a šestého senátu je následující:

Čtvrtý senát

p. Lenaerts, předseda,

pí Colneric, p. Cunha Rodrigues, p. Schiemann, p. Juhász, p. Ilešič a p. Levits, soudci.

Pátý senát

pí Silva de Lapuerta, předseda,

p. Gulmann, p. Schintgen, p. Makarczyk, p. Kūris, p. Arestis a p. Klučka, soudci.

Šestý senát

p. Borg Barthet, předseda,

p. La Pergola, p. Puissochet, pí Macken, p. von Bahr, p. Malenovský a p. Löhmus, soudci.

Seznamy pro sestavení soudních kolegií čtvrtého, pátého a šestého senátu od 12. října 2004

(2005/C 31/02)

Soudní dvůr na své schůzi dne 12. října sestavil seznamy, uvedené v čl. 11c odst. 2 druhém pododstavci jednacího řádu, pro účely sestavení senátů, v nichž zasedají tři soudci, následujícím způsobem:

Čtvrtý senát

pí Colneric
p. Cunha Rodrigues
p. Schiemann
p. Juhász
p. Ilešič
p. Levits

Pátý senát

p. Gulmann
p. Schintgen
p. Makarczyk
p. Kūris
p. Arestis
p. Klučka

Šestý senát

p. La Pergola
p. Puissochet
pí Macken
p. von Bahr
p. Malenovský
p. Löhmus

Složení přísahy nového soudce Soudního dvora

(2005/C 31/03)

P. Ó Caoimh, jmenovaný rozhodnutím zástupců vlád členských států Evropské Unie ze dne 22. září 2004⁽¹⁾ soudcem Soudního dvora Evropských společenství, složil přísahu před Soudním dvorem dne 13. října 2004.

(¹) Úř. věst. L 300, 25.9.2004, s. 42.

Přidělení nového soudce k senátům

(2005/C 31/04)

Soudní dvůr Evropských společenství na své schůzi dne 19. října 2004 rozhodl o přidělení p. Ó Caoimh k třetímu a šestému senátu.

Třetí a šestý senát jsou proto složeny způsobem uvedeným níže.

Třetí senát

p. Rosas, předseda,

p. Borg Barthet, p. La Pergola, p. Puissochet, p. von Bahr, p. Malenovský, p. Løhmus a p. Ó Caoimh, soudci.

Šestý senát

p. Borg Barthet, předseda,

p. La Pergola, p. Puissochet, p. von Bahr, p. Malenovský, p. Løhmus a p. Ó Caoimh, soudci.

Seznamy pro sestavení soudních kolegií velkého senátu a třetího a šestého senátu od 19. října 2004

(2005/C 31/05)

Soudní dvůr na své schůzi dne 19. října 2004 sestavil seznam uvedený v čl. 11b odst. 2 jednacího řádu pro účely sestavení velkého senátu následujícím způsobem:

p. Gulmann
p. Ó Caoimh
p. La Pergola

p. Levits
p. Puissochet
p. Løhmus
p. Schintgen
p. Klučka
pí Colneric
p. Malenovský
p. von Bahr
p. Ilešič
p. Cunha Rodrigues
p. Borg Barthet
pí Silva de Lapuerta

p. Arestis
p. Lenaerts
p. Juhász
p. Schiemann
p. Kūris
p. Makarczyk

Soudní dvůr na své schůzi dne 19. října 2004 sestavil seznam uvedený v čl. 11c odst. 2 prvním pododstavci jednacího řádu pro účely sestavení třetího senátu následujícím způsobem:

p. La Pergola
p. Ó Caoimh
p. Puissochet
p. Løhmus
p. von Bahr
p. Malenovský
p. Borg Barthet

Soudní dvůr na své schůzi dne 19. října 2004 sestavil seznam uvedený v čl. 11c odst. 2 druhém pododstavci jednacího řádu pro účely sestavení šestého senátu následujícím způsobem:

p. La Pergola
p. Puissochet
p. von Bahr
p. Malenovský
p. Løhmus
p. Ó Caoimh

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 12. října 2004

ve věci **C-87/00 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Giudice di pace di Genova): Roberto Nicoli proti Eridania SpA** ⁽¹⁾

(Cukr — Režim cen — Regionalizace — Deficitní oblasti — Klasifikace Itálie — Hospodářský rok 1998/1999 — Nařízení (EHS) č. 1785/81 a nařízení (ES) č. 1361/98 — Platnost nařízení č. 1361/98)

(2005/C 31/06)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-87/00, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Giudice di pace di Genova (Itálie), ze dne 28. února 2000, zapsaným do rejstříku Soudního dvora dne 7. března 2000 v řízení Roberto Nicoli proti Eridania SpA, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann a R. Schintgen, F. Macken a N. Colneric (zpravodaj), soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 12. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Přezkum předložených otázek neodhalil žádné skutečnosti, jimiž by mohla být dotčena platnost nařízení Rady (ES) č. 1361/98 ze dne 26. června 1998, kterým se pro hospodářský rok 1998/1999 stanoví odvozené intervenční ceny bílého cukru, intervenční cena surového cukru, minimální ceny cukrové řepy A a cukrové řepy B a náhrady nákladů na skladování.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 149, 27.5.2000.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 9. prosince 2004

ve věci **C-219/03: Komise Evropských společenství proti Španělskému království** ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Zdanění nadhodnot)

(2005/C 31/07)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci C-219/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, předložená dne

19. května 2003, Komise Evropských společenství (zmocněnci: M. Diaz-Llanos La Roche a L. Escobar Guerrero) proti Španělskému království (zmocněnec: L. Fraguas Gadea), Soudní dvůr (šestý senát), ve složení A. Borg Barthet, předseda senátu, J.-P. Puissechot (zpravodaj) a S. von Bahr, soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 9. prosince 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Pokud jde o zdanění nadhodnot získaných od 1. ledna 1997 v důsledku převodu akcií nabytých před 31. prosincem 1994 Španělské království tím, že zachovalo daňový režim, který je méně výhodný pro akcie kotované na trzích odlišných od španělských regulovaných trhů než pro akcie kotované na posledně jmenovaných trzích, nespĺnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 49 ES a 56 ES a z odpovídajících článků 36 a 40 dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992.

2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 184, 2.8.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 9. prosince 2004

ve věci **C-56/04: Komise Evropských společenství proti Finské republice** ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/29/ES — Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2005/C 31/08)

(Jednací jazyk: finština)

Ve věci C-56/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti podle článku 226 ES, podaná dne 10. února 2004, Komise Evropských společenství (zmocněnci: K. Banks a M. Huttunen) proti Finské republice (zmocněnkyně: A. Guimaraes-Purokoski), Soudní dvůr (šestý senát), ve složení A. Borg Barthet, předseda senátu, J.-P. Puissechot a J. Malenovský (zpravodaj), soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 9. prosince 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Finská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2) Finské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 85, 3.4.2004.

2) Lucemburskému velkovévodství se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 228, 11.9.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 9. prosince 2004

ve věci C-333/04: Komise Evropských společenství proti Lucemburskému (¹) velkovévodství

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/92/ES — Ochrana pracovníků — Vystavení riziku výbušných prostředí — Neprovedení)

(2005/C 31/09)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-333/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES podaná dne 2. srpna 2004, Komise Evropských společenství (zmocněnci: D. Martin a H. Kreppel) proti Lucemburskému velkovévodství (zmocněnec: S. Schreiner), Soudní dvůr (šestý senát) ve složení A. Borg Barthet, předseda senátu (zpravodaj), J. Malenovský a U. Løhmus, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 9. prosince 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Lucemburské velkovévodství nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/92/ES ze dne 16. prosince 1999 o minimálních požadavcích na zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců vystavených riziku výbušných prostředí (patnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) tím, že nepřijala nezbytné právní a správní předpisy k dosažení souladu s touto směrnicí.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Corte Suprema di Cassazione ze dne 11. června 2004 ve věci Honyvem Informazioni Commerciali srl proti Marielle De Zotti

(Věc C-465/04)

(2005/C 31/10)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Corte Suprema di Cassazione, ze dne 11. června 2004 ve věci Honyvem Informazioni Commerciali srl proti Marielle De Zotti, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 3. listopadu 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Corte Suprema di Cassazione žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

Má být s přihlédnutím ke znění a účelu článku 17 směrnice č. 86/653 ze dne 18. prosince 1986 (¹) a případně s přihlédnutím k v něm stanoveným kritériím pro výpočet odškodnění článek 19 téže směrnice vykládán tak, že vnitrostátní úprava k provedení této směrnice může umožnit, že kolektivní smlouva (nebo kolektivní dohoda) (se závazností pro strany určitých smluv) namísto odškodnění náležitých zástupci při splnění podmínek uvedených v čl. 17 odst. 2 a zde stanovených kritérií stanoví odškodnění, které má být jednak zapláceno zástupci bez ohledu na splnění podmínek stanovených v čl. 17 odst. 2 písm. a) první a druhé odrážce (a co se části odškodnění týče v každém případě zániku smluvního vztahu), a jednak se nevypočítá na základě kritérií stanovených ve směrnici (a případně v mezích maximální částky, která je v ní určena), nýbrž podle předem stanovených kritérií kolektivní smlouvy? To tedy znamená, že odškodnění je (bez jakékoli specifické vazby na zástupcem zprostředkované zvýšení objemu obchodu) stanoveno na základě určité procentní sazby z odměn vyplacených zástupci v průběhu jeho smluvního vztahu, s tím následkem, že toto odškodnění i tehdy, jsou-li splněny všechny nebo velká část podmínek, na které váže směrnice nárok na odškodnění, je v mnoha případech nižší (někdy i o hodně nižší) než maximální částka, kterou stanoví směrnice, a v každém případě nižší než částka, kterou by mohl stanovit soudce, kdyby se nemusel držet výpočtových parametrů kolektivní smlouvy, nýbrž zásad a kritérií směrnice.

Je třeba při výpočtu odškodnění postupovat analyticky, za použití odhadu pozdějších provizí, které by zástupce pravděpodobně obdržel v letech následujících po rozvázání smluvního vztahu s ohledem na jím získané nové zákazníky nebo podstatné rozšíření obchodních styků se stávajícími zákazníky, a teprve poté eventuelně upravit částku s ohledem na kritérium spravedlnosti a maximálních částek stanovených směrnicí; nebo jsou přípustné různé metody výpočtu, zejména syntetická metoda, která více zohledňuje kritérium spravedlnosti a za východisko výpočtů bere maximální částky uvedené ve směrnici?

Závěrem, Soudní dvůr musí být požádán o rozhodnutí o uvedených otázkách výkladu článků 17 a 19 směrnice Rady 86/653/EHS ze dne 18. prosince 1986 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců.

(¹) Úř. věst. L 382, 31.12.1986, s. 17.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Gerechthof Arnheim ze dne 27. října 2004 ve věci N. proti Inspecteur van de Belastingdienst Oost/Kantoor Almelo

(Věc C-470/04)

(2005/C 31/11)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Gerechthof Arnheim ze dne 27. října 2004 ve věci N. proti Inspecteur van de Belastingdienst Oost/Kantoor Almelo, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 2. listopadu 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Gerechthof Arnheim žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1.1.1. Může se obyvatel členského státu, který se zřekne svého bydliště v tomto členském státě za účelem usazení v jiném členském státě, odvolat v řízení proti státu, ze kterého se vystěhoval, jednoduše proto na článek 18 Smlouvy o ES, jelikož vyměření daně, které je v souvislosti s jeho vystěhováním provedeno, představuje nebo může představovat překážku pro toto vystěhování?

1.1.2. Pokud je třeba zodpovědět otázku 1.1.1. záporně: Může se obyvatel členského státu, který se zřekne svého

bydliště v tomto členském státě za účelem usazení v jiném členském státě, odvolat v řízení proti státu, ze kterého se vystěhoval, na článek 43 Smlouvy o ES, pokud nebylo okamžitě zjištěno nebo se nevycházelo z toho, že bude vykonávat v jiném členském státě výdělečnou činnost ve smyslu tohoto ustanovení? Je pro zodpovězení této otázky důležité, zda bude tato činnost vykonávána v rámci dohledné doby? Za jak dlouhou může být tato doba v kladném případě určena?

1.1.3. Pokud je třeba otázku 1.1.1. nebo otázku 1.1.2. zodpovědět kladně: Brání článek 18 Smlouvy o ES nebo článek 43 Smlouvy o ES příslušné nizozemské právní úpravě, podle které je vyměření daně z příjmu/pojistné na národní pojištění s odvoláním na fiktivní realizaci zisku z podstatné účasti provedeno pouze proto, jelikož s obyvatelem Nizozemska, jehož daňová povinnost jako osobě s bydlištěm na území tohoto státu končí, jelikož přenáší své bydliště do jiného členského státu, je třeba zacházet tak, jako by své podíly, které náležejí k podstatné účasti, prodal?

1.1.4. Pokud je otázka 1.1.3. zodpovězena kladně z důvodu, že pro povolení odkladu stanoveného daňového dluhu musí být poskytnuta záruka: Může být existující překážka odstraněna se zpětným účinkem uvolněním poskytnuté záruky? Je pro zodpovězení této otázky rovněž důležité, zda je záruka uvolněna na základě zákonné právní úpravy nebo případně v rámci provedení směrnice? Je pro zodpovězení této otázky rovněž dále důležité, zda je nabídnuta náhrada případné škody, která vznikla poskytnutím záruky?

1.1.5. Pokud je otázka 1.1.3. zodpovězena kladně a první otázka v položené otázce 1.1.4. zodpovězena záporně: Je možné potom existující překážku odůvodnit?

Žaloba podaná dne 16. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-477/04)

(2005/C 31/12)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 16. listopadu 2004 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Chiarou Cattabrigou a Barrym Dohertym, jako zmocněnci.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Italská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 2002/11/ES⁽¹⁾ ze dne 14. února 2002, kterou se mění směrnice 68/193/EHS⁽²⁾ o uvádění révového vegetativního množitelského materiálu na trh a kterou se zrušuje směrnice 76/649/EHS (Úř. věst. L 53, 23.2.2002, s. 20), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 3 této směrnice;
- uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta stanovená pro provedení směrnice uplynula dne 3. února 2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 53, 23.2.2002, s. 20.

⁽²⁾ Úř. věst. L 93, 17.4.1968, s. 15.

Žaloba podaná dne 16. listopadu 2004 Komisí Evropských Společenství proti Italské republice

(Věc C-478/04)

(2005/C 31/13)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 16. listopadu 2004 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských Společenství, zastoupenou Minasem Konstandinidisem a Giuseppem Bambarem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr určil:

- že Italská republika tím, že
 - a) nepřijala opatření nezbytná pro zajištění toho, aby nebezpečné odpady uložené na skládce Cà di Capri (Verona) byly využívány nebo odstraněny bez ohrožení lidského zdraví a bez nutnosti použití postupů či metod způsobilych poškozovat životní prostředí;
 - b) nepřijala opatření nezbytná k tomu, aby držitel nebezpečných odpadů uložených na této skládce předal tyto odpady soukromému nebo veřejnému zařízení, které odpad sbírá, nebo podniku, který uskutečňuje operace uvedené v příloze II A či II B směrnice, nebo aby je sám

využíval nebo odstraňoval v souladu s ustanoveními práva Společenství;

- c) nepřijala v souvislosti s touto skládkou opatření nezbytná k tomu, aby v místě, kde jsou ukládány (vypouštěny) nebezpečné odpady, tyto byly registrovány a identifikovány a aby se nemísily různé druhy nebezpečných odpadů nebo nemísil nebezpečný odpad s odpady, které nejsou klasifikovány jako nebezpečné,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 4 a 8 směrnice Rady 75/442/EHS⁽¹⁾, o odpadech, ve znění směrnice Rady 91/156/EHS⁽²⁾, jakož i ze čl. 2 odst. 1 a 2 směrnice Rady 91/689/EHS, o nebezpečných odpadech;

- uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Komise tvrdí, že z důvodů uvedených v jejích návrzích, Italská republika v souvislosti se skládkou Ca di Capri (Verona) nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice Rady 75/442/EHS, ve znění směrnice Rady 91/156/EHS a ze směrnice Rady 91/689/EHS.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 39.

⁽²⁾ Úř. věst. L 78, 26.3.1991, s. 32.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Østre Landsret ze dne 16. listopadu 2004 ve věci Laserdisken ApS proti Kulturministeriet

(Věc C-479/04)

(2005/C 31/14)

(Jednací jazyk: dánština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Østre Landsret, Dánsko, ze dne 16. listopadu 2004 ve věci Laserdisken ApS proti Kulturministeriet, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 19. listopadu 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Østre Landsret žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Je čl. 4 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES⁽¹⁾ ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti neplatný?

2. Brání čl. 4 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti tomu, aby členský stát ponechal ve svých právních předpisech mezinárodní vyčerpání práv?

Druhá otázka si klade za cíl vyjasnit, zda členský stát, který si přeje přiznat větší důležitost svobodě projevu a přístupu občanů ke kulturním produktům než ochraně nositelů práv, kteří jsou jeho státními příslušníky, před hospodářskou soutěží, může učinit výjimku z čl. 4 odst. 2.

(¹) Úř. věst. L 167, 22.6.2001, s. 10.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale di Viterbo ze dne 2. listopadu 2004 v trestním řízení proti Antoniu Antonellovi

(Věc C-480/04)

(2005/C 31/15)

(Jednací jazyk: italsština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Tribunale di Viterbo ze dne 2. listopadu 2004 ve trestním řízení proti Antoniu Antonellovi, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 17. listopadu 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunale di Viterbo žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Jsou čl. 4 odst. 1 a článek 4a zákona č. 401/89 ve znění změn, podle kterých je činnost, která je předmětem řízení, vyhrazena v současné době pouze italským koncesionářům veřejných služeb s vyloučením zahraničních bookmakerů, v souladu s články 31, 86-43, 49 Smlouvy o ES (¹)?

(¹) Jje třeba číst v tomto smyslu: články 31 ES, 43 ES, 49 ES a 81 až 86 ES.

Žaloba podaná dne 23. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku

(Věc C-484/04)

(2005/C 31/16)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 23. listopadu 2004 žaloba směřující proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Gérardem Rozetem a Nicolou Yerrellem, zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. prohlásil, že Spojené království Velké Británie a Severního Irsku tím, že použilo odchylku na pracovníky, jejichž pracovní doba se částečně neměří nebo není předem určena nebo si ji může určit pracovník sám; a nepřijalo vhodné předpisy pro provedení práv na denní odpočinek nebo dobu odpočinku v týdnu, nesplnilo povinnosti vyplývající z čl. 17 odst. 1 směrnice Rady 93/104/ES ze dne 23. listopadu 1993 o některých aspektech úpravy pracovní doby (¹) a článku 249 ES.
2. uložil Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Použití odchylky v čl. 17 odst. 1

Článek 17 odst. 1 směrnice umožňuje členským státům odchýlit se od určitých článků směrnice, pokud se vzhledem ke zvláštní povaze dotýčných činností délka pracovní doby neměří nebo není předem určena nebo si ji mohou určit sami pracovníci.

Spojené království provedlo směrnici do vnitrostátního právního řádu prostřednictvím Working Time Regulations 1998 (SI 1998/1833) (dále jen „Nařízení z roku 1998“). Toto nařízení z roku 1998 původně v regulation č. 20 obsahovalo odchylku k ustanovením týkajícím se maximální týdenní pracovní doby, délky noční práce, denního odpočinku nebo doby odpočinku v týdnu a přestávek na odpočinek, jež plně odrážela ustanovení čl. 17 odst. 1 směrnice.

Regulation č. 4 obsažené ve Working Time Regulations 1999 (SI 1999/3372) však následně zavedlo nový pododstavec do regulation č. 20 nařízení z roku 1998, a to s následujícím zněním:

„(2) Jestliže se část pracovní doby pracovníka měří nebo je předem určena nebo si ji nemůže pracovník určit sám, nicméně zvláštní povaha dotyčných činností je taková, že, aniž by to vyžadoval zaměstnavatel, může pracovník vykonávat práci, jejíž délka se neměří nebo není předem určena nebo si ji může pracovník určit sám, regulations č. 4(1) a (2) a 6(1), (2) a (7) se použijí pouze na tu část jeho práce, která je měřena nebo předem určena anebo si ji pracovník nemůže určit sám“.

(Regulations č. 4 a 6 upravují maximální týdenní pracovní dobu a délku noční práce).

Tato novela přidala dodatkovou odchylku pro případy, kdy pracovní doba pracovníka částečně je a částečně není měřena, předem určena anebo si ji pracovník může určit sám. V takových případech se ustanovení týkající týdenní pracovní doby a noční práce použijí pouze ve vztahu k té části pracovníkovy práce, která je měřena, předem určena anebo si ji pracovník nemůže určit sám.

Podle názoru Komise překračuje regulation č. 20(2) dovolené meze odchylky uvedené v čl. 17 odst. 1, která se použije pouze na pracovníky, jejichž pracovní doba jako celek není měřena, předem určena nebo si ji pracovníci mohou určit sami.

Provedení ustanovení týkajících se dob odpočinku pracovníků

Články 3 a 5 směrnice zavádějí minimální doby denního a týdenního odpočinku pro každého pracovníka. Odpovídající ustanovení vnitrostátních právních předpisů Velké Británie jsou obsažena v regulations č. 10 a 11 nařízení z roku 1998. Nicméně, oficiální pokyny vypracované Department of Trade and Industry týkající se provedení nařízení z roku 1998 stanové v části 5 (nazvané „Pracovní volno“) následující:

„Zaměstnavatelé musí zajistit, aby si pracovníci mohli vybrat jejich odpočinek, ale nemají povinnost zajistit, že si tyto odpočinek vyberou“.

Jinými slovy, zaměstnavatelům je dán pokyn, že nejsou povinni zajistit, aby si zaměstnanci skutečně zažádali a požívali dob odpočinku, na které mají nárok, ale aby pouze neexistovala překážka zabraňující pracovníkovi takto postupovat, pokud se tak rozhodne.

Podle názoru Komise pokyny zjevně podporují a podněcují praxi nedodržování požadavků směrnice.

(¹) Úř. věst. L 307, 13.12.1993, s. 18.

Žaloba podaná dne 25. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-485/04)

(2005/C 31/17)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 25. listopadu 2004 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou G. Valerem Jordanou a D. Recchiem, jako zmocněnci.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Italská republika tím, že nepřijala nebo v každém případě tím, že Komisi nesdělila právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/17/ES (¹) ze dne 3. března 2003, kterou se mění směrnice 98/70/ES (²) o jakosti benzínu a motorové nafty, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 2 této směrnice;
- uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta k provedení směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 30. června 2003.

(¹) Úř. věst. L 76, 22.3.2003, s. 10.

(²) Úř. věst. L 350, 28.12.1998, s. 58.

**Žaloba podaná dne 25. listopadu 2004 Komisí Evropských
společenství proti Italské republice**

(Věc C-486/04)

(2005/C 31/18)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 25. listopadu 2004 žaloba směřující proti Italské republice, podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou M. Van Beekem, F. Louisem a A. Capobiancem, jako zmocněnci.

Žalobce navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Italská republika tím, že:

- 1) nepředložila za účelem posuzování vlivů na životní prostředí podle článků 5 a 10 směrnice 85/337/EHS⁽¹⁾, ve znění změn, záměr zařízení na zneškodňování spalováním palivového odpadu z derivátů a biomasy z Massafry, které spadá do působnosti přílohy I směrnice 85/337/EHS ve znění směrnice 97/11/EHS⁽²⁾,
- 2) přijala právní úpravu (článek 3 odst. 1 písm. i) až l) DPCM ze dne 3. září 1999, kterým se mění příloha A DPR ze dne 12. dubna 1996), které vylučují z procesu posuzování vlivů na životní prostředí některé záměry spadající do působnosti přílohy I směrnice 85/337/EHS, ve znění změn, (záměry zařízení na regeneraci nebezpečných odpadů a jiných odpadů, které mají kapacitu větší než 100 tun za den, pokud podléhaly zjednodušenému procesu povolování podle článku 11 směrnice 75/442/EHS⁽³⁾) a
- 3) přijala právní úpravu (čl. 3. odst. 1 písm. i) až l) DPCM ze dne 3. září 1999, kterým se mění příloha A DPR ze dne 12. dubna 1996), které pro účely určení, zda vliv na životní prostředí záměru spadajícího do působnosti přílohy II směrnice 85/337, ve znění změn, má nebo nemá být posouzen, stanovuje nevhodné kritérium, jelikož může vést k vyloučení povinnosti posouzení některých záměrů, jenž mají významný dopad na životní prostředí,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 2 odst. 1 a z čl. 4 odst. 1, 2 a 3 směrnice 85/337/EHS, ve znění směrnice 97/11/EHS;

— uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise uplatňuje, že Italská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice 85/337/EHS, ve znění směrnice 97/11/EHS, z důvodů uvedených v žalobě.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽²⁾ Úř. věst. L 73, 14.03.1997, s. 5.

⁽³⁾ Úř. věst. L 194, s. 39.

**Žaloba podaná dne 25. listopadu 2004 Komisí Evropských
společenství proti Italské republice**

(Věc C-487/04)

(2005/C 31/19)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 25. listopadu 2004 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou C. Cattabriga a A. Bordesem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Italská republika tím, že jednostranně zavedla systém zpětné vysledovatelnosti sušeného mléka určeného pro určité využití, který není stanoven plně harmonizovaným právem Společenství, použitelným v tomto odvětví, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z nařízení Rady (ES) č. 1255/1999⁽¹⁾ ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s mlékem a mléčnými výrobky a z nařízení Komise (ES) č. 2799/1999⁽²⁾ ze dne 17. prosince 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 1255/1999, pokud jde o poskytování podpory pro odstředěné mléko a sušené odstředěné mléko určené k použití jako krmivo a pokud jde o prodej tohoto sušeného odstředěného mléka;

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

1. Za účelem zabránění zneužití čerpání podpor na sušené odstředěné mléko určené k použití jako krmivo, stanoví nařízení (ES) č. 1255/1999 a (ES) č. 2799/1999 strukturovaný mechanismus kontroly podniků, které tyto výrobky používají. Tento mechanismus ponechává sice členským státům pravomoc přijmout za účelem zajištění dodržování ustanovení, které se týkají poskytování podpor, dodatečná kontrolní opatření, nicméně jim neumožňuje ukládat subjektům v tomto odvětví dodatečné povinnosti, jež jsou s ohledem na povinnosti ukládané nařízením č. 2799/1999 podnikům, které jsou příjemci podpor, jiné povahy.
2. Zvláště je třeba považovat za vyloučenou možnost členských států stanovit jednostranně podmínky, které ovlivňují složení sušeného mléka, jež je předmětem nařízení č. 2799/1999, jako např. přísadu barevných stopovacích látek určených k tomu, aby učinily zjevným účel výrobku určeného jako krmivo.
3. Taková podmínka může obchod se sušeným odstředěným mlékem mezi členskými státy pouze omezit. Vzhledem k tomu, že účel není totiž v okamžiku výroby zpravidla znám, zavazuje italskými právními předpisy ukládaný požadavek přidání stopovacích látek vývozce, kteří vyvážejí sušené odstředěné mléko na italský trh, aby provedli složité manipulace s částí sušeného odstředěného mléka určenou pro tento trh. Jak přitom několikrát připomněla judikatura, jsou společné organizace trhu, co se týče obchodu uvnitř Společenství, založeny na svobodě obchodu a zakazují jakoukoli vnitrostátní úpravu, která jako v projednávaném případě brání obchodu mezi členskými státy.
4. Sporná italská úprava mimo jiné poškozuje fungování společné organizace trhu s mlékem, založené, pokud jde o jí stanovené režimy podpor, na jednotných předpisech, použitelných *erga omnes*. Je totiž zjevné, že jestliže se všechny členské státy, podle vzoru Itálie, považují za oprávněné přijmout *ad hoc* jednostranně pravidla zpětné výsledovatelosti sušeného odstředěného mléka určeného k použití jako krmivo, vyvolalo by to spletité nesnáze pro subjekty tohoto odvětví, které by se musely podřídit odlišným úpravám a své výrobky rozlišovat s ohledem na pravidla použitelná na 25 různých domácích trzích.
5. Italská vláda mimoto nemůže poukazovat na judikaturu, podle níž zavedení společné organizace trhu nezakazuje členským státům používat vnitrostátní pravidla, která sledují jiný cíl obecného zájmu než cíle sledované společnou organizací. Z přípravných prací k zákonu č. 250/2000 totiž jasně vyplývá, že účelem ustanovení, která jsou tam obsažena, je zabránění protiprávního zneužití deklarovaného účelu sušeného odstředěného mléka. Tento zákon má tedy

za cíl dosažení stejných cílů jako cílů sledovaných články 9 an. nařízení č. 2799/1999.

6. Z přípravných prací k zákonu č. 250/2000 lze vyčíst, že rozhodnutí italských orgánů odchytil se od režimu kontroly stanoveného nařízením č. 2799/1999, je odůvodněno skutečností, že kontrolní mechanismus stanovený tímto nařízením je v Itálii neúčinný.
7. Toto odůvodnění naráží na ustálenou judikaturu, podle níž se jednak členské státy musí zdržet všech jednostranných opatření v případě, že Společenství vytvořilo společnou organizaci trhu v určitém odvětví, a to i v tom případě, že jsou tato opatření schopná podpořit společnou politiku, a jednak, že nesnáze praktické povahy, vzniklé ve fázi výkonu aktu Společenství, neumožňují členským státům upustit od dodržování svých povinností.
8. Konečně nemohou italské orgány uplatňovat skutečnost, že zákon č. 250/2000 nebyl nikdy vzhledem ke skutečnosti, že nebylo přijato nařízení ministerstva, jež mělo provést definici stopovacích látek a stanovit odpovídající způsoby použití, skutečně použit. Jak Soudní dvůr několikrát připomněl, skutečnost, že právní úprava, která je v rozporu s právem Společenství, nebyla téměř - dokonce i vůbec - použita, nepostačuje k tomu, aby odstranila z toho vyplývající porušení.

(¹) Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 48.

(²) Úř. věst. L 340, 31.12.1999, s. 3.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Cour de cassation (Francie), obchodního, finančního a hospodářského senátu, vydaným dne 16. listopadu 2004 ve věci Galeries de Lisieux SA proti Organic Recouvrement

(Věc C-488/04)

(2005/C 31/20)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Cour de cassation (Francie), obchodního, finančního a hospodářského senátu, vydaným dne 16. listopadu 2004 ve věci Galeries de Lisieux SA proti Organic Recouvrement, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 29. listopadu 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Cour de cassation (Francie), obchodní, finanční a hospodářský senát, žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Musí být právo Společenství vykládáno tak, že daň, jako je daň na podporu obchodování a živnostenské činnosti zavedená zákonem ze dne 13. července 1972, vztahující se na maloobchody s prodejní plochou přesahující 400 m², přičemž výnos z této daně plyne na zvláštní účty pojišťoven pro důchodové pojištění obchodníků a živnostníků za účelem poskytování zvláštní kompenzační pomoci, která byla zákonem č. 81-1160 ze dne 30. prosince 1981 změněna na odchoďné, musí být kvalifikována jako státní pomoc v rozsahu, v němž je odváděna pouze podniky s prodejní plochou vyšší než 400 m² nebo s obrátem vyšším než 460 000 eur a poskytuje budoucímu příjemci odškodnění snížení nákladů plynoucích z možnosti omezit jeho případné financování doplňkového důchodového systému?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht Baden-Württemberg ze dne 14. října 2004 ve věci Lasertec Gesellschaft für Stanzformen mbH (dříve Riess Laser Bandstahlschnitte GmbH) proti Finanzamt Emmendingen

(Věc C-492/04)

(2005/C 31/21)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Finanzgericht Baden-Württemberg ze dne 14. října 2004 ve věci Lasertec Gesellschaft für Stanzformen mbH (dříve Riess Laser Bandstahlschnitte GmbH) proti Finanzamt Emmendingen, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 1. prosince 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Finanzgericht Baden-Württemberg žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Musí být čl. 57 odst. 1 Smlouvy o ES vykládán tak, že se u omezení pohybu kapitálu vůči třetím zemím, která „existují“ ke dni 31. prosince 1993, má jednat o taková omezení, ohledně kterých je k tomuto rozhodnému dni legislativní proces u vnitrostátního zákonodárce již ukončen, nebo o taková, která podle vnitrostátních právních předpisů jsou již v rozhodný den použitelná na uskutečněné skutkové stavy?

2) Musí být čl. 56 odst. 1 ve spojení s článkem 58 Smlouvy o ES vykládán tak, že se jím zakazuje částečné zdanění platby úroků kapitálové společnosti usazené v členském státě věřiteli ve třetí zemi, který je zároveň společníkem kapitálové společnosti, jakožto vyplacených podílů na zisku, neboť se přitom jedná o svévolnou diskriminaci nebo o skryté omezování volného pohybu kapitálu mezi členským státem a třetí zemí?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Gerechtshof s'-Hertogenbosch ze dne 9. června 2004 ve věci L. H. Piatkowski proti Belastingdienst Grote ondernemingen Eindhoven

(Věc C-493/04)

(2005/C 31/22)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Gerechtshof s'-Hertogenbosch ze dne 9. června 2004 ve věci L.H. Piatkowski proti Belastingdienst Grote ondernemingen Eindhoven, který došel kanceláři Soudního dvora dne 1. prosince 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Gerechtshof s'-Hertogenbosch žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Odporuje právu Společenství, zvláště právu na volný pohyb a čl. 14c písm. b) nařízení č. 1408/71 (¹) (znění z roku 1998), že Nizozemsko vybírá příspěvek na sociální zabezpečení z úrokových výnosů, které zaplatila společnost usazená v Nizozemsku osobě s bydlištěm v Belgii, na kterou se podle čl. 14c písm. b) ve spojení s přílohou VII částí 1 nařízení č. 1408/71 vztahují nizozemské i belgické právní předpisy o sociálním zabezpečení?

(¹) Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Hoge Raad der Nederlanden ze dne 26. listopadu 2004 ve věci A. C. Smiths-Koolhoven proti Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-495/04)

(2005/C 31/23)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) ze dne 26. listopadu 2004 ve věci A.C.Smiths-Koolhoven proti Staatssecretaris van Financiën, který došel kanceláři Soudního dvora dne 1. prosince 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Hoge Raad der Nederlanden žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Spadají bylinné cigarety, jako ty dotčené v projednávaném případě, které prokazatelně neobsahují žádné látky s léčebným účinkem, které jsou ale prodávány se souhlasem Keuringsraad Openlijke Aanprijzing Geneesmiddelen/Keuringsraad Aanprijzing Gezondheidsproducten pod názvem „léčivé bylinné cigarety“ jako pomůcky pro osoby, které chtějí přestat kouřit, pod odchylku, kterou čl. 7 odst. 2 směrnice Rady 95/59/ES⁽¹⁾ ze dne 27. listopadu 1995, o daních jiných než daních z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků, stanoví pro výrobky, které jsou používány výhradně k lékařským účelům?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 291, 6.12.1995, s. 40.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem College van Beroep voor het Bedrijfsleven, 's-Gravenhage ze dne 26. listopadu 2004 ve věci J. Slob proti Productschap Zuivel

(Věc C-496/04)

(2005/C 31/24)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem College van Beroep voor het bedrijfsleven, 's-Gravenhage (Nizozemsko) ze dne 26. listopadu 2004 ve věci J. Slob proti Productschap Zuivel, který došel kanceláři Soudního dvora dne 1. prosince 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

College van Beroep voor het Bedrijfsleven, 's-Gravenhage žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

— Je nutné čl. 7 odst. 1 větu první a odst. 3 nařízení (EHS) č. 536/93⁽¹⁾ [nařízení Komise ze dne 9. března 1993, kterým se stanoví prováděcí pravidla k doplňkové dávce v odvětví mléka a mléčných výrobků] vykládat v tom smyslu, že tato ustanovení přiznávají členským státům diskreční pravomoc přijmout úpravu, která výrobcům mléka usazeným na jeho území ukládá povinnosti vést evidenci, které jdou nad rámec povinností vyplývajících z čl. 7 odst. 1 písm. f) tohoto nařízení?

— V případě, že odpověď na tuto otázku bude kladná, je potom nutné v případě předpisu, podle něhož je výrobce povinen nést odpovědnost za vyrobené množství másla a jeho účel využití, i v případě, že je máslo je zničeno nebo využito jako krmivo, vycházet z toho, že spadá do diskreční pravomoci takto přiznané členskému státu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 57, s. 12.

Žaloba podaná dne 1. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Helénské republice

(Věc C-497/04)

(2005/C 31/25)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 1. prosince 2004 žaloba směřující proti Helénské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou právními poradci E. Traversou a G. Zavvosem, právní služba Komise.

Žalobce navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Helénská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského Parlamentu a Rady 2002/13/ES⁽¹⁾ ze dne 5. března 2002, kterou se mění směrnice Rady 73/239/EHS, pokud jde o požadavky na míru solventnosti u neživotních pojišťoven, nebo v každém případě tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;

— uložil Helénské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta stanovená pro provedení směrnice uplynula dne 20. září 2003.

(¹) Úř. věst. L 77, 20.3.2002, s. 17.

Žaloba podaná dne 1. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Helénské republice

(Věc C-498/04)

(2005/C 31/26)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 1. prosince 2004 žaloba směřující proti Helénské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Enricem Traversou, právním poradcem a Georgiem Zavvosem, členem právní služby.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Helénská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění (¹), kterou se podle jejího článku 72 nahrazuje a zrušuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/12/ES ze dne 5. března 2002, kterou se mění směrnice 79/267/EHS o míře solventnosti u podniků zabývajících se životním pojištěním, a v každém případě tím, že Komise o těchto předpisech neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

— uložil Helénské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta stanovená pro provedení této směrnice uplynula dne 20. září 2003.

(¹) Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Landesarbeitsgericht Düsseldorf ze dne 8. října 2004 ve věci Hans Werhof proti Freeway Traffic Systems GmbH & Co. KG

(Věc C-499/04)

(2005/C 31/27)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Landesarbeitsgericht Düsseldorf ze dne 8. října 2004 ve věci Hans Werhof proti Freeway Traffic Systems GmbH & Co. KG, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 2. prosince 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Landesarbeitsgericht Düsseldorf žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Je slučitelné s čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 98/50/ES (¹) ze dne 29. června 1998, kterou se mění směrnice 77/187/EHS o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, provozoven nebo částí provozoven, pokud nabyvatel podniku, který není vázán kolektivní smlouvou, je vázán dohodou mezi převodcem podniku vázaným kolektivní smlouvou a zaměstnancem, podle které se použijí dotyčné kolektivní smlouvy o mzdách, kterými je vázán převodce podniku tak, že se použije kolektivní smlouva o mzdách platná v době převodu podniku, nikoliv však kolektivní smlouvy o mzdách, které vstoupí v platnost později?

2) V případě, že je třeba odpovědět záporně:

Je slučitelné s čl. 3 odst. 1 směrnice 98/50/ES, pokud je nabyvatel podniku, který není vázán kolektivní smlouvou, vázán kolektivními smlouvami o mzdách, které vstoupily v platnost po okamžiku převodu podniku, pouze tak dlouho, dokud je jimi vázán převodce podniku?

(¹) Úř. věst. L 201, s. 88.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesverwaltungsgericht ze dne 3. srpna 2004 ve správním sporu Ergün Torun proti městu Augsburg, účastníci řízení: 1. zástupce spolkových zájmů při Bundesverwaltungsgericht, 2. Landesanstalt für Bayern

(Věc C-502/04)

(2005/C 31/28)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Bundesverwaltungsgericht ze dne 3. srpna 2004 ve správním sporu Ergün Torun proti městu Augsburg, účastníci řízení: 1. zástupce spolkových zájmů při Bundesverwaltungsgericht, 2. Landesanstalt für Bayern které došlo kanceláři Soudního dvora dne 7. prosince 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Bundesverwaltungsgericht žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Ztrácí plnoleté dítě tureckého zaměstnance řádně pracujícího ve Spolkové republice Německo již více než tři roky, které ukončilo přípravu na budoucí povolání jako průmyslový mechanik výuční zkouškou, své právo pobytu odvozené od práva ucházet se o pracovní nabídku podle čl. 7 druhé věty rozhodnutí Rady přidružení EHS-Turecko č. 1/80 (rozhodnutí 1/80) – kromě případů uvedených v článku 14 rozhodnutí 1/80 a při opuštění hostitelského členského státu na nikoliv bezvýznamnou dobu bez oprávněných důvodů – také tehdy, když

a) bylo odsouzeno k úhrnnému trestu odnětí svobody v délce tři roky za těžkou loupež a trestné činy v souvislosti s omamnými látkami, přičemž tento trest nebyl – ani dodatečně – uložen podmíněně, a úhrnný trest po započtení doby strávené ve vyšetřovací vazbě vykonalo?

b) samo si hledalo zaměstnání jako zaměstnanec na řádném pracovním trhu Spolkové republiky Německo a tím samo nabylo a později opět ztratilo právo pobytu odvozené od práva na přístup k zaměstnání podle čl. 6 odst. 1 druhé nebo třetí odrážky rozhodnutí 1/80?

Došlo k takové ztrátě tím, že

aa. nepřijalo zaměstnání nabídnuté mu úřadem práce – zde: po delší než roční nezaměstnanosti?

bb. bylo odsouzeno k úhrnnému trestu odnětí svobody v délce tři roky za těžkou loupež a trestné činy v souvislosti s omamnými látkami, přičemž tento trest

nebyl – ani dodatečně – uložen podmíněně, a úhrnný trest po započtení doby strávené ve vyšetřovací vazbě vykonalo a během této doby nebylo k dispozici na řádném pracovním trhu, ale měsíc po propuštění z věznice si znovu našlo zaměstnání, aniž by disponovalo vnitrostátním právem pobytu?

2. V případě, že odpověď na první otázku bude kladná: Ztrácí turecký státní příslušník právo pobytu odvozené od práva na přístup k zaměstnání podle čl. 6 odst. 1 druhé nebo třetí odrážky rozhodnutí 1/80 za podmínek uvedených výše v otázce 1 písm. b)?

Žaloba podaná dne 8. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Spojenému království

(Věc C-505/04)

(2005/C 31/29)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 8. prosince 2004 žaloba směřující proti Spojenému království podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Hansem Støvlbækem, jako zmocněncem, s adresou pro doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Spojené království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES ze dne 14. května 2001, kterou se doplňují směrnice Rady 89/48/EHS a 92/51/EHS o obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy a směrnice Rady 77/452/EHS, 77/453/EHS, 78/686/EHS, 78/687/EHS, 78/1026/EHS, 78/1027/EHS, 80/154/EHS, 80/155/EHS, 85/384/EHS, 85/432/EHS, 85/433/EHS a 93/16/EHS o povolání zdravotní sestry odpovědné za všeobecnou péči, veterinárního lékaře, porodní asistentky, architekta, farmaceuta a lékaře (!), pokud jde o Gibraltar, nebo, v každém případě, tím, že Komisi o takových předpisech neuvědomila podle článku 16 této směrnice;

— uložil Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta stanovená pro provedení směrnice uplynula dne 1. ledna 2003.

(¹) Úř. věst. L 206, 31.7.2001, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Cour administrative (Lucemburské velkovodství) ze dne 7. prosince 2004 ve věci Graham J. Wilson proti Conseil de l'Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg

(Věc C-506/04)

(2005/C 31/30)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Cour administrative (Správní soud) ze dne 7. prosince 2004 ve věci Graham J. Wilson proti Conseil de l'Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg (Pořádková komise Lucemburské advokátní komory), které došlo kanceláři Soudního dvora dne 9. prosince 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Cour administrative (Lucemburské velkovodství) žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Musí být článek 9 směrnice 98/5 (¹) ze dne 16. února 1998 o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace, vykládán tak, že vylučuje opravné řízení tak, jak je upraveno zákonem ze dne 10. srpna 1991 ve znění zákona ze dne 13. listopadu 2002?
2. Konkrétně představují odvolací orgány, jakými jsou kárná a správní komise a odvolací kárná a správní komise „vnitrostátní opravné prostředky k soudu“ ve smyslu článku 9 směrnice 98/5 a musí být článek 9 vykládán tak, že vylučuje opravný prostředek, který ukládá předložení věci jednomu nebo více orgánům této povahy před tím, než existuje možnost předložit právní otázku „soudu“ ve smyslu článku 9?

a s výhradou pozdějšího rozhodnutí o příslušnosti správního soudnictví a o přípustnosti opravných prostředků, jelikož veškeré formální a meritorní důvody účastníků řízení zůstávají nedotčené, aby rozhodl o následujících otázkách:

3. Jsou příslušné orgány členského státu oprávněny podřídit právo advokáta členského státu trvale vykonávat povolání advokáta pod profesním označením udělovaným v domovském státě v oblastech činnosti upravených v článku 5 směrnice 98/5/ES požadavku ovládat jazyky tohoto členského státu?

4. Konkrétně mohou příslušné orgány vydat podmínku, že právo vykonávat povolání je podřízeno podmínce, že advokát složí ústní jazykovou zkoušku ze všech, nebo několika ze tří hlavních jazyků hostitelského členského státu, aby příslušné orgány mohly ověřit, zda advokát ovládá tyto tři jazyky, a pokud se jedná o tento případ, jaké jsou procesní záruky, které jsou požadovány, pokud existují?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/5/ES ze dne 16. února 1998 o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace (Úř. věst. L 77, 14.03.1998, s. 36).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Hoge Raad der Nederlanden ze dne 10. prosince 2004 ve věci Magpar VI BV proti Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-509/04)

(2005/C 31/31)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) ze dne 10. prosince 2004 ve věci Magpar VI BV proti Staatssecretaris van Financiën, který došel kanceláři Soudního dvora dne 13. prosince 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Hoge Raad der Nederlanden žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Je třeba vykládat čl. 7 odst. 1 písm. bb) směrnice 69/335/EHS (¹), ve znění směrnice 73/79/EHS (²) v tom smyslu, že pokud společnost během pěti let po získání podílů v rámci sloučení podílů osvobozeného od daně z výnosu kapitálu, již tyto podíly nevlastní, jelikož společnost, ve které byly podíly drženy, byla předmětem sloučení, je třeba podmínky uvedené v tomto ustanovení směrnice uplatnit pro podíly v nabývajících společnostech?

2. Je pro otázku položenou výše v bodě 4.1. relevantní, že společnost, ve které byly podíly drženy, v důsledku vstupu v platnost právního sloučení s jinou společností již neexistuje (čl. 2:311 odst. 1 BW), takže v doslovném smyslu není možno hovořit o převodu podílů?

(¹) Směrnice Rady 69/335/EHS ze dne 17. července 1969 o nepřímých daních z kapitálových vkladů (Úř. věst. L 249, s. 25).

(²) Směrnice Rady 73/79/EHS ze dne 9. dubna 1973, kterou se mění oblast působnosti snížené sazby daně ze základního kapitálu, která se vztahuje na určité reorganizace společností podle čl. 7 odst. 1 písm. b) směrnice o nepřímých daních ze zvýšení základního kapitálu (Úř. věst. L 103, s. 13).

Žaloba podaná dne 13. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království

(Věc C-510/04)

(2005/C 31/32)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 13. prosince 2004 žaloba směřující proti Belgickému království podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou K. Simonssonem a W. Wilssem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Belgické království nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/6/ES ze dne 18. února 2002 o ohlašovacích formalitách lodí připlouvajících do přístavů členských států Společenství nebo odplouvajících z nich (¹) tím, že nepřijalo veškeré nezbytné právní a správní předpisy k dosažení souladu s touto směrnicí, a v každém případě tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomilo;
2. uložil Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice ve vnitrostátním právním řádu uplynula dne 9. září 2003.

(¹) Úř. věst. L 67, 9.3.2002, s. 31.

Žaloba podaná dne 15. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království

(Věc C-515/04)

(2005/C 31/33)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 15. prosince 2004 žaloba směřující proti Belgickému království podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou C. O'Reilly a R. Troostersem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Belgické království tím, že nepřijalo všechny právní a správní předpisy nezbytné k zajištění souladu se směrnicí Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími (¹), a v každém případě tím, že neinformovalo Komisi o této skutečnosti, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;
2. uložil Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 31. prosince 2002.

(¹) Úř. věst. L 212, 7.8.2001, s. 12.

**Žaloba podaná dne 15. prosince 2004 Komisí Evropských
společenství proti Belgickému království****(Věc C-516/04)**

(2005/C 31/34)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 15. prosince 2004 žaloba směřující proti Belgickému království podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou C. O'Reilly a R. Troostersem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Belgické království tím, že nepřijalo veškeré správní a právní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směr-

nicí Rady 2001/51/ES ze dne 28. června 2001, kterou se doplňuje článek 26 úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985⁽¹⁾, a v každém případě tím, že o nich neuvědomilo Komisi, nesplnilo své povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;

2. uložil Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta k provedení směrnice do vnitřního právního řádu uplynula dne 11. února 2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 187, 10.7.2001, s. 45.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 23. listopadu 2004

ve věci T-166/98, Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. rl a další proti Komisi Evropských společenství⁽¹⁾*(Společná organizace trhu s vínem — Nařízení (EHS) č. 2499/82 — Podpora Společenství — Žaloba na zrušení — Žaloba na nečinnost — Žaloba na náhradu škody)*

(2005/C 31/35)

(Jednací jazyk: itaština)

Ve věci T-166/98, Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. rl, se sídlem v Dolianova (Itálie), Cantina Trexenta Soc. coop. rl, se sídlem v Senorbi (Itálie), Cantina sociale Marmilla – Unione viticoltori associati Soc. coop. rl, se sídlem v Sanluri (Itálie), Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. rl, se sídlem v Santa Maria La Palma (Itálie), Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. rl Monti-Sassari, se sídlem v Monti (Itálie), zastoupených C. Dorem a G. Dorem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: původně F. Ruggeri Laderchi a A. Alves Vieira, dále Alves Vieira a L. Visaggio), jejímž předmětem je návrh směřující, vzájemně a alternativně, podle článků 173 a 175 Smlouvy o ES (nyní, popřípadě po změně, článků 230 ES a 232 ES) ke zrušení dopisu Komise ze dne 31. července 1998, kterým odmítla zaplatit přímo žalobcům podpory na preventivní destilaci pro vinařský rok 1982/1983, nebo k určení protiprávní nečinnosti Komise nebo podpůrně podle článku 178 Smlouvy o ES (nyní článku 235 ES) k náhradě škody údajně vzniklé žalobcům z důvodu jednání Komise, Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, a A. W. H. Meij a N. J. Forwood, soudci; vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada, vydal dne 23. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Komise je povinna nahradit škodu vzniklou žalobcům v důsledku konkurzu na majetek Distilleria Agricola Industriale de Terralba z důvodu neexistence mechanismu, který by zaručil v režimu založeném článkem 9 nařízení (EHS) č. 2499/82 o opatřeních vztahujících se k preventivní destilaci pro vinařský rok 1982/1983, dotyčným producentům platbu podpory Společenství stanovené tímto nařízením.

2) Účastníci řízení předloží Soudu ve lhůtě čtyř měsíců od vyhlášení tohoto rozsudku vyčíslenou výši náhrady škody stanovenou společnou dohodou.

3) V případě nedosažení dohody doručí Soudu ve stejné lhůtě své vyčíslené návrhy.

(¹) Úř. věst. C 378, 5.12.1998.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 1. prosince 2004

ve věci T-27/02, Kronofrance SA proti Komisi Evropských společenství⁽¹⁾*(Státní podpory — Rozhodnutí Komise nevznést námitky — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Multisektorální rámec pro regionální podpory velkých investičních plánů)*

(2005/C 31/36)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-27/02, Kronofrance SA, se sídlem v Sully-sur-Loire (Francie), zastoupená R. Niererem, advokátem, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: V. Kreuzschatz a J. Flett, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), podporované Glunz AG a OSB Deutschland GmbH, se sídlem v Meppen (Německo), zastoupené H.-J. Niemeyerem a K. Zieglerem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise SG (2001) D ze dne 25. července 2001 nevznést námitky proti podpoře poskytnuté německými orgány Glunz AG, Soud (čtvrtý rozšířený senát), ve složení H. Legal, předseda, V. Tiili, M. Vilaras, I. Wiszniewska-Białecka a V. Vadapalas, soudci; vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada, vydal dne 1. prosince 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Rozhodnutí Komise SG (2001) D ze dne 25. července 2001 nevznést námitky proti podpoře poskytnuté německými orgány Glunz AG se zrušuje.
- 2) Komise ponese mimo své náklady i náklady řízení vzniklé žalobkyni.
- 3) Glunz AG a OSB Deutschland GmbH ponесou náklady řízení, které jim vznikly v rámci jejich vedlejšího účastenství.

(¹) Úř. věst. C 118, 18.5.2002.

věst. L 145, s. 43) přístup k určitým dokumentům týkajícím se deklasifikace chráněné lokality, Soud (pátý rozšířený senát), ve složení P. Lindh, předsedkyně senátu, R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, P. Mengozzi a M. E. Martins Ribeiro, soudci, vedoucí soudní kanceláře: D. Christensen, rada, vydal dne 30. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Žalobkyně ponese své vlastní náklady, jakož i náklady řízení vynaložené Komisí.
- 3) Nizozemské království, Švédské království, Dánské království a Spojené království Velké Británie a Severního Irsku ponесou své vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 202, 24.8.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 30. listopadu 2004

ve věci T-168/02, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds GmbH proti Komisi Evropských společenství (¹)

(Žaloba na neplatnost — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Článek 4 odstavec 5 — Nezveřejňování dokumentu pocházejícího z členského státu bez předchozího souhlasu tohoto státu)

(2005/C 31/37)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T-168/02, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds GmbH, dříve Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH, se sídlem v Hamburku (Německo), zastoupená S. Crosbym, advokátem, podporovaná Nizozemským královstvím (zmocněnci: H. Sevenster, S. Terstal, N. Bel a C. Wissels, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), Švédským královstvím (zmocněnci: A. Kruse a K. Wistrand, s adresou pro účely doručování v Lucemburku) a Dánským královstvím (zmocněnci: původně J. Bering Liisberg, poté J. Molde, s adresou pro účely doručování v Lucemburku) proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: C. Docksey a P. Aalto), podporované Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku (zastoupeným R. Caudwell, jako zmocněnkyní, a M. Hoskinsem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 26. března 2002, kterým odmítla žalobkyni na základě čl. 4 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 24. listopadu 2004

ve věci T-393/02, Henkel KGaA proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (¹)

(Ochranná známka Společenství — Trojrozměrná ochranná známka — Tvar bílé a průhledné nádoby — Absolutní důvod pro zamítnutí — Rozlišovací způsobilost — Čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94)

(2005/C 31/38)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-393/02, Henkel KGaA, se sídlem v Düsseldorfu (Německo), zastoupená C. Osterriethem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: U. Pflagher a G. Schneider), jejímž předmětem je žaloba proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 3. října 2002 (věc R 313/2001-4) týkajícímu se zápisu trojrozměrného označení tvořeného tvarem bílé a průhledné nádoby, Soud (čtvrtý senát), ve složení H. Legal, předseda, V. Tiili a M. Vilaras, soudci, vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada, vydal dne 24. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 3. října 2002 (věc R 313/2001-4) se zrušuje.

2) Žalovanému se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 55, 8.3.2003.

3. Žalobce a Rada ponесou každý polovinu nákladů řízení vzniklých v souvislosti s žalobou.

4. Vedlejší účastníci ponесou své náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 112, 10.5.2003.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 23. listopadu 2004

ve věci T-84/03, Maurizio Turco proti Radě Evropské unie (¹)

(Transparentnost — Přístup veřejnosti k dokumentům Rady — Částečné odepření přístupu — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Výjimky)

(2005/C 31/39)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T-84/03, Maurizio Turco, s bydlištěm v Pulsano (Itálie), zastoupený O. W. Brouwerem, T. Jansensem a C. Schillemansem, advokáty, podporovaný Finskou republikou (zmocněnci: T. Pynnä a A. Guimaraes-Purokoski, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), Dánským královstvím (zmocněnci: J. Liisberg, poté J. Molde, s adresou pro účely doručování v Lucemburku) a Švédským královstvím (zmocněnci: A. Kruse a K. Wistrand, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), proti Radě Evropské unie (zmocněnci: J.-C.-Piris a M. Bauer), podporované Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku (zmocněnkyně: C. Jackson, ve spolupráci s P. Salesem a J. Stratford, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku) a Komisí Evropských společenství (zmocněnci: M. Petite, C. Docksey a P. Aalto, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Rady ze dne 19. prosince 2002, kterým byl žalobci částečně odepřen přístup k některým dokumentům uvedeným na programu zasedání Rady „Spravedlnost a vnitřní věci“ ve dnech 14. a 15. října 2002, Soud (pátý senát), ve složení P. Lindh, předsedkyně, R. García-Valdecasas a J. D. Cooke, soudci, vedoucí soudní kanceláře: I. Natsinas, rada, vydal dne 23. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá v rozsahu, v němž se týká odepření přístupu k právnímu stanovisku Rady.

2. Ve zbývající části není na místě vydat rozhodnutí ve věci.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 30. listopadu 2004

ve věci T-173/03, Anne Geddes proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (¹)

(Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka NURSERYROOM — Absolutní důvody pro zamítnutí — Čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 40/94)

(2005/C 31/40)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T-173/03, Anne Geddes, s bydlištěm v Aucklandu (Nový Zéland), zastoupená G. Farringtonem, advokátem, proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: E. Dijkema a A. Folliard-Monguiral), jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 13. února 2003 (věc R 839/2001-4) týkajícímu se přihlášky slovní ochranné známky Společenství NURSERYROOM, Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, N. J. Forwood a S. Pappasavvas, soudci; vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada, vydal dne 30. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Žaloba se zamítá.

2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 171, 19.7.2003.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 23. listopadu 2004

ve věci T-360/03, Frischpack GmbH & Co. KG proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)(OHIM) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Společenství — Trojrozměrná ochranná známka — Tvar krabičky na sýr — Absolutní důvod zamítnutí — Čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Rozlišovací způsobilost)

(2005/C 31/41)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-360/03, Frischpack GmbH & Co. KG, se sídlem v Mailling bei Schönau (Německo), zastoupená P. Bornemannem, advokátem, proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: U. Pflighar a G. Schneider), jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 8. září 2003 (věc R 236/2003-2), která se týká zápisu trojrozměrné ochranné známky (krabičky na sýr), Soud (pátý senát) ve složení P. Lindh, předsedkyně, R. García-Valdecasas a D. Šváby, soudci; vedoucí soudní kanceláře: I. Natsinas, rada, vydal dne 23. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 304, 13.12.2003.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 6. září 2004

ve věci T- T-213/02, SNF SA proti Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾

(Žaloba na neplatnost — Směrnice 2002/34/ES — Omezení použití polyakrylamidů ve složení kosmetických prostředků — Osoba osobně dotčená — Přípustnost)

(2005/C 31/42)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T- 213/02, SNF SA, se sídlem v Saint-Étienne (Francie), zastoupená K. Van Maldegemem a C. Mereum, advokáty, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: X. Lewis, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž před-

mětem je návrh na částečné zrušení dvacáté šesté směrnice Komise 2002/34/ES ze dne 15. dubna 2002, kterou se přizpůsobují technickému pokroku přílohy II, III a VII směrnice Rady 76/768/EHS o sbližování právních předpisů členských států týkajících se kosmetických prostředků (Úř. věst. L 102, s. 19) v rozsahu, v němž omezuje použití polyakrylamidů ve složení kosmetických prostředků, Soud (pátý senát), ve složení P. Lindh, předsedkyně, R. García-Valdecasas a J. D. Cooke, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 6. září 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.
- 2) Žalobkyně ponese své vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení žalovaného.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 233, 28.9.2002.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 9. listopadu 2004

ve věci T- 252/03, Fédération nationale de l'industrie et des commerces en gros de viandes (FNICGV) proti Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾

(Hospodářská soutěž — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Trh s hovězím a telecím masem — Žaloba na neplatnost — Neomezená pravomoc — Lhůta pro podání žaloby — Opožděné podání — Nepřípustnost)

(2005/C 31/43)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-252/03, Fédération nationale de l'industrie et des commerces en gros de viandes (FNICGV), se sídlem v Paříži (Francie), zastoupený P. Abeggem a E. Prigentem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, podporovaný Francouzskou republikou (zmocněnci: R. Abraham, G. De Bergues a F. Million, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: P. Olivek a F. Lelièvre, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejíž předmětem je návrh na zrušení pokuty uložené žalobci v článku 3 rozhodnutí Komise 2003/600/ES ze dne 2. dubna 2003 o řízení k uplatnění článku 81 Smlouvy o ES (věc COMP/C.38.279/F3 – Francouzské hovězí maso) (Úř. věst. L 209, s. 12), a podpůrně, návrh na snížení výše této pokuty, Soud (pátý senát) ve složení P. Lindh, předsedkyně, R. García-Valdecasas a J. D. Cooke, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 9. listopadu 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Žalobce a Komise ponese každý své náklady řízení související s věcí v hlavním řízení.
- 3) Žalobce ponese své náklady řízení související s řízením o předběžném opatření, jakož i náklady řízení Komise související s daným řízením.
- 4) Francouzská republika ponese své náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 213, 6.9.2003.

USNESENÍ PŘEDSEDY SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 10. listopadu 2004

ve věci T-316/04 R, Wam SpA proti Komisi Evropských společenství

(Státní podpora — Půjčky se sníženými sazbami umožňující podniku vstoupit na trh v některých třetích zemích — Povinnost navrácení — Předběžné opatření — Odklad výkonu — Naléhavost — Nedostatek)

(2005/C 31/44)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci T-316/04 R, Wam SpA, se sídlem v Cavezzo di Modena (Itálie), zastoupená E. Gilianim, advokátem, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: V. Di Bucci a E. Righini, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na odklad výkonu rozhodnutí Komise ze dne 19. května 2004 [C (2004) 1812 konečné] o státní podpoře C 4/2003 (původně NN 102/2002), předseda Soudů vydal dne 10. listopadu 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 8. září 2004 Hensotherm AB proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-366/04)

(2005/C 31/45)

(Jednací jazyk: švédština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 8. září 2004 žaloba směřující proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) podaná Hensotherm AB, se sídlem v Trelleborg (Švédsko), zastoupená Stefanem Hallbäckem, advokátem.

Rudolf Hensen GmbH, Börsen (Německo) byla rovněž účastníkem řízení před odvolacím senátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- vrátil věc odvolacímu senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu k přezkoumání důvodnosti odvolání žalobkyně proti rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 11. září 2003 pro podstatné porušení procesních ustanovení;
- nebo podpůrně, aby přezkoumal odvolání proti rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 11. září 2003 a rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 12. července 2004 a zamítl přitom návrh společnosti Rudolf Hensen GmbH na prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství č. 357 863;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Obrazová ochranná známka „HENSOTHERM“ pro výrobky tříd 2 a 17 (barvy, izolační a těsnicí materiál) – ochranná známka Společenství č. 357 863

Majitel ochranné známky Společenství:

Žalobkyně

Účastník řízení navrhuje prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství:

Rudolf Hensel GmbH

Ochranná známka účastníka řízení navrhu-jícího prohlášení neplat-nosti:

Národní slovní ochranná známka „HENSOTHERM“ (č. 213 672) pro výrobky třídy 2

Rozhodnutí zrušovacího oddělení:

Prohlášení ochranné známky Společenství „HENSOTHERM“ za neplatnou pro nebezpečí záměny se starší národní ochrannou známkou „HENSOTHERM“ (č. 213 672)

Rozhodnutí odvolacího senátu:

Zamítnutí odvolání

Žalobní důvody:

Porušení čl. 52 odst. 1 písm. a) a článku 78 nařízení Rady (ES) č. 40/94

na Spojené království, jelikož nárok na důchod žalobkyni vznikl k 1. květnu 2003; tento rozdíl musí být zvýšen o úrok z prodlení podle úrokové sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro její refinancující operace zvýšené o dva procentní body;

— uložil Radě, aby žalobkyni zaplatila náhradu rovnající se 100 000 EUR za podstatnou mimosmluvní a nemajetkovou újmu, kterou utrpěla v průběhu administrativního řízení předcházejícího žalobě a v průběhu osobní a písemné komunikace žalobkyně se službami Rady a

— uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba podaná dne 18. října 2004 Annou Kontouli proti Radě Evropské unie

(Věc T-416/04)

(2005/C 31/46)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 18. října 2004 žaloba podaná proti Radě Evropské unie Annou Kontouli, s bydlištěm v Londýně (Spojené království), zastoupenou V. Arkitidesem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí Rady ze dne 16. července 2004, kterým zamítla stížnost žalobkyně podanou na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu týkající se stanovení správného opravného koeficientu jejího důchodu;

— uložil Radě, aby uhradila žalobkyni částku rovnající se rozdílu mezi částkami důchodu dosud vyplacenými a částkami důchodu, které vyplaceny být měly, pokud by byl opravný koeficient důchodu žalobkyně stanoven s ohledem

Žalobkyně je bývalou úřednicí Rady, které je od 1. května 2003 vyplácen invalidní důchod. Po svém odchodu do důchodu žalobkyně oznámila Radě, že jako své trvalé bydliště zvolila Spojené království a na základě této informace Rada nejprve použila opravný koeficient důchodu žalobkyně stanovený pro tento stát. Majíc však za to, že žalobkyně poskytla protichůdné informace ohledně svého bydliště, Rada přerušila používání opravného koeficientu pro Spojené království s tím, že nejprve použila koeficient pro Belgie a poté koeficient pro Řecko, kde bylo původní bydliště žalobkyně. Žalobkyně podala stížnost, která byla zamítnuta napadeným rozhodnutím ze dne 16. července 2004.

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí, že trvale a legálně pobývá ve Spojeném království od 1. května 2003. Má za to, že tím, že Rada shledala něco jiného, porušila čl. 82 odst. 1 služebního řádu a dopustila se zjevně nesprávného právního posouzení. Těž tvrdí, že Rada neposkytla dostatečné odůvodnění svého rozhodnutí a porušila obecnou zásadu právní jistoty tím, že nedostála legitimním očekáváním žalobkyně. Dále tvrdí, že Rada porušila zásadu správného úředního postupu a její povinnost péče o žalobkyni. Konečně žalobkyně tvrdí, že byla významně poškozena celkovým postojem žalované vůči ní a skutečností, že její dcera musela opustit doktorské studium v Řecku a přestěhovat se do Spojeného království a tam pracovat, aby poskytla žalobkyni finanční podporu. Žalobkyně žádá Soud, aby jí přiznal náhradu za tuto nemajetkovou újmu.

Žaloba podaná dne 25. října 2004 Trubowest Handel GmbH a Viktorem Makarovem proti Radě Evropské unie a Komisi Evropských společenství

(Věc T-429/04)

(2005/C 31/47)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 25. října 2004 žaloba podaná proti Radě Evropské unie a Komisi Evropských společenství Trubowest Handel GmbH, se sídlem v Kolíně nad Rýnem (Německo) a Viktorem Makarovem, s bydlištěm v Kolíně nad Rýnem (Německo), zastoupenými K. Adamantopoulosem a E. Petritsi, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- uložil Evropskému společenství v souladu s druhým odstavcem článku 288 Smlouvy ES nahradit škodu vzniklou v důsledku přijetí konečných antidumpingových opatření stanovených v antidumpingovém nařízení, ve výši
- 118 058,46 EUR společnosti Trubowest jako náhradu škody spolu s úroky z prodlení z této částky ve výši 8 % ročně;
- 397 916,91 EUR (277 939,37 + 63 448,54 + 56 529,00 EUR) V. Makarovovi jako náhradu škody spolu s úroky z prodlení z této částky ve výši 8 % ročně;
- 128 000,00 EUR společnosti Trubowest jako náhradu ušlého zisku za období 2000 a 2004 spolu s úroky z prodlení z této částky ve výši 8 % ročně; podpůrně, částka dlužná společnosti Trubowest jako náhrada ušlého zisku za období 2000 a 2004 bude posouzena v rámci řízení, po rozhodnutí Soudu o předběžném opatření, dohodou stran; a

— 150 000,00 EUR jako náhradu nemajetkové škody vzniklé V. Makarovovi spolu s úroky z prodlení z této částky ve výši 8 % ročně;

— uložil Radě a Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Prvně uvedený žalobce je dovozcem bezešvých trubek a dutých profilů v rámci Evropského společenství a druhý žalobce je generálním ředitelem prvního žalobce. Svou žalobou se domáhají náhrady škody údajně vzniklé přijetím nařízení 2320/97⁽¹⁾, které ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli, pocházejících z Maďarska, Polska, Ruska, České republiky, Rumunska a Slovenské republiky.

Žalobci tvrdí, že v souvislosti s postupem podle článku 81 ES byla uložena pokuta několika výrobcům bezešvých trubek a dutých profilů⁽²⁾ ve Společenství. Podle žalobců je velmi pravděpodobné, ne-li dokonce jisté, že protisoutěžní jednání výrobců bezešvých trubek a dutých profilů ovlivnilo analýzu škod a příčinnosti antidumpingových postupů, vzhledem k přesahu rozsahu výroby, v dotčených společnostech a v období šetření hospodářské soutěže a antidumpingových postupů. Žalobci nicméně tvrdí, že Komise vůbec nezohlednila takové protisoutěžní jednání, když určovala škody způsobené údajnými dumpingovými dovozy, jak vyžaduje nařízení 384/1996⁽³⁾.

Vzhledem k výše uvedenému se žalobci dovolávají porušení nařízení 384/1996, jakož i porušení povinnosti řádného úředního postupu a řádné péče. Dále uvádějí, že Rada a Komise později uznaly, že dopad protisoutěžního jednání ovlivnil antidumpingové šetření a v nařízení 1322/2004⁽⁴⁾ již nepokládají za správné používat opatření uložená nařízením 2320/1997.

Žalobci zastávají stanovisko, že pokud by Rada a Komise neporušily výše uvedená pravidla a povinnosti, nařízení 2320/1997 by nemuselo být nikdy přijato a žalobcům by nevznikly škody, které jim v důsledku toho vznikly. Žalobci se proto domáhají náhrady škody, v případě prvního žalobce se jedná o vrácení částky, kterou skutečně zaplatil podle nařízení 2320/1997, jakož i o náhradu ušlého zisku. Druhý ze žalobců se domáhá náhrady částky, kterou zaplatil na základě nařízení 2320/1997, ušlého zisku vzhledem k nevyplácení jeho platu generálního ředitele, právním nákladům údajně vynaložených, jakož i náhradu nemajetkové škody.

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 2320/97 ze dne 17. listopadu 1997, Úř. věst. L 322, 25.11.1997, s. 1.
- (2) 2003/382/ES, rozhodnutí Komise ze dne 8. prosince 1999 o postupu podle článku 81 Smlouvy ES (věc IV/E-1/35.860-B bezešvé ocelové trubky) (oznámeno pod číslem dokumentu C(1999)4154), Úř. věst. L 140, 6.6.2003, s. 1.
- (3) Nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1.
- (4) Nařízení Rady (ES) č. 1322/2004 ze dne 16. července 2004, kterým se mění nařízení (ES) č. 2320/97 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa a nelegované oceli, pocházejících mimo jiné z Ruska a Rumunska, Úř. věst. L 246, 20.7.2004, s. 10.

Žaloba podaná dne 25. října 2004 Nomura Principal Investment plc a Nomura International plc proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-430/04)

(2005/C 31/48)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 25. října 2004 žaloba proti Komisi Evropských společenství podaná Nomura Principal Investment plc a Nomura International plc, se sídlem v Londýně (Velká Británie), zastoupenými C.-D. Ehlermannem, F. Louisem, A. Valleryem, G.A. Gutermuthem a C. Duvernoyem, advokáty.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 14. července 2004 ve věci státní podpory č. CZ 46/2003 – Česká republika (Investiční a poštovní banka, a.s.);
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadené rozhodnutí bylo přijato Komisí na základě postupu podle bodu 3 přílohy IV Smlouvy o přistoupení k Evropské unii k přezkoumání opatření, která jsou státní podporou, přijatých členskými státy před jejich přistoupením k EU a oznámených jejich orgány Komisi před 1. květnem 2004. Napadené rozhodnutí konstatuje, že opatření, která jsou státní podporou, poskytnutá Českou republikou české bance Československá obchodní banka, a.s. („ČSOB“) se nepoužijí „po přistoupení“ ve smyslu bodu 3 přílohy IV Smlouvy o přistoupení a proto nepodléhají přezkoumání Komise ohledně jejich podstatné slučitelnosti s pravidly EU týkajícími se státní podpory.

Žalobce tvrdí, že by toto rozhodnutí mělo být zrušeno z těch důvodů, že příslušná česká opatření, která jsou podporou, jsou použitelná po přistoupení. Podle žalobce, napadené rozhodnutí porušuje bod 3 přílohy IV Smlouvy o přistoupení, článek 253 ES, článek 88 ES a nařízení 659/1999⁽¹⁾ tím, že používá po přistoupení nesprávné vymezení „opatření, která jsou stále použitelná“.

Žalobce dále uvádí, že přijetím napadeného rozhodnutí Komise zneužila své pravomoce, jelikož porušila bod 3 přílohy IV Smlouvy o přistoupení a článek 88 ES tím, že změnila definici „opatření, která jsou stále použitelná“, aby se vyhnula přezkoumání opatření přijatého přistupujícím státem, jenž by spadalo pod původní definici Komise tohoto právního pojetí.

Žalobce dále uvádí, že se Komise dopustila porušení bodu 3 přílohy IV Smlouvy o přistoupení a článku 88 ES tím, že nezařadila řádné vyšetřovací řízení, i když nadále přetrvávaly otevřené a nevyřešené otázky ohledně skutkových okolností a pochybnosti ohledně zákonnosti oznámených opatření. Komise se také dopustila nesprávného právního posouzení tím, že nesprávně použila svou vlastní definici použitelnosti po přistoupení předvstupních opatření, která jsou podporou, poskytnutých Českou republikou, na záruky pro případ právních sporů a jiných nároků vznesených Českou národní bankou vůči ČSOB. Dále se Komise dopustila nesprávného právního i skutkového posouzení tím, že nesplnila povinnost správně vyšetřit skutečnosti týkající se opatření, která jsou podporou, poskytnutých Českou republikou ČSOB.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES, Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

Žaloba podaná dne 5. listopadu 2004 France Télécom proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-444/04)

(2005/C 31/49)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 5. listopadu 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství společností France Télécom, se sídlem v Paříži, zastoupenou Antoinem Gosset-Grainvillem a Stéphanem Hautbourgem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí č. C(2004)3060 vydané Komisí dne 2. srpna 2004 o státní podpoře poskytnuté Francií France Télécom;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyní dovolávané žalobní důvody a hlavní argumenty v projednávané věci jsou totožné s žalobními důvody a hlavními argumenty dovolávanými žalobkyní ve věci T-425/04.

Žaloba podaná dne 10. listopadu 2004 Energy Technologies ET S. A. proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-445/04)

(2005/C 31/50)

(Jazyk, ve kterém byla žádost podána: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla dne 10. listopadu 2004 předložena žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) Energy Technologies ET S. A., se sídlem ve Fribourgu (Švýcarsko), zastoupenou A. Bomanem, právníkem.

Aparellaje Eléctrico S. L., se sídlem v Hospitalet de Llobregat (Španělsko), byla rovněž účastníkem řízení před odvolacím senátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadené rozhodnutí čtvrtého odvolací senátu ze dne 7. července 2004 (Věc R 0366/2002-4);

— uložil OHIM náhradu nákladů žalobkyně, které se týkají této věci.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Energy Technologies ET S. A.

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „UNEX“ pro výrobky ve třídách 7 a 11 (výměníky tepla, které jsou součástí strojů; výměníky tepla spolu se součástkami a armaturou) – přihláška č. 974881

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Aparellaje Eléctrico S. L.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Španělská slovní ochranná známka „UNEX“ pro výrobky ve dřívějších španělských třídách 6, 17 a 61 (potrubí, šrouby, kabelování a kladení kabelů a potrubí v elektronických a elektrických inženýrských systémech;...)

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

Žaloba podaná dne 9. listopadu 2004 Bouygues SA a Bouygues Télécom proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-450/04)

(2005/C 31/51)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 9. listopadu 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství společností Bouygues SA, se sídlem v Paříži (Francie), a Bouygues Télécom, se sídlem v Boulogne Billancourt (Francie), zastoupenými Louisem Vogelem, Josephem Vogelem, Françoisem Sureauem, Didierem Théophilem, Bernardem Amorym a Alexandrem Verheydenem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil článek 1 rozhodnutí Komise Evropských společenství č. K(2004) 3060 ze dne 2. srpna 2004;
- zrušil článek 2 uvedeného rozhodnutí;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba je namířena proti rozhodnutí č. K(2004) 3060 ze dne 2. srpna 2004, ve kterém Komise Evropských společenství usoudila, že akcionářská výhoda udělená Francií Groupe France Télécom v prosinci 2002 ve formě úvěrové linky ve výši 9 miliard EUR, poskytnuté v kontextu prohlášení učiněných od července 2002, zakládá státní podporu neslučitelnou se společným trhem. Komise mimoto rozhodla, že tato podpora nemusí být navracena.

Pokud se jedná o konstatování podpory, žalobkyně mimoto vyčítají dotčenému rozhodnutí, že odmítlo kvalifikovat jako státní podporu závazky vyplývající z prohlášení francouzské vlády, která od července do října 2002 veřejně podpořila úvěr společnosti France Télécom, zatímco tento těžce zadlužený podnik vykázal obrovské ztráty.

Na podporu svých tvrzení žalobkyně uplatňují:

- že Komise tím, že odmítla kvalifikovat jako státní podporu prohlášení francouzské vlády z července, září a října 2002, posuzovaná ať jednotlivě či společně, nesprávně použila článek 87 Smlouvy. Žalovaná měla v tomto ohledu konstatovat, že uvedená prohlášení udělila společnosti France Télécom zvýhodnění, které narušilo jak soutěž, tak obchod mezi členskými státy;
- že napadené rozhodnutí spočívá na protichůdných a nedostatečných odůvodněních. K tomuto bodu je upřesněno, že po konstatování, že prohlášení francouzské vlády splňovala veškeré rysy státní podpory, z toho Komise nevyvodila

logické důsledky a nekvalifikovala uvedená prohlášení jako státní podporu;

- že co se týče odmítnutí nařídit navrácení podpory, je třeba konstatovat porušení čl. 14 odst. 1 nařízení č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 88 Smlouvy, jakož i porušení základních forem kvůli nedostatečnosti odůvodnění. Žalobkyně mají v tomto ohledu za to, že Komise ovšemže mohla určit částku podpory, aniž by zasáhla do práv obhajoby Francie, a že navrácení předmětné podpory v projednávaném případě nezasahuje do zásady na ochranu legitimního očekávání.

Žaloba podaná dne 12. listopadu 2004 Association Française des Opérateurs de Réseaux et Services de Télécommunications – AFORS Télécom proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-456/04)

(2005/C 31/52)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 12. listopadu 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Association Française des Opérateurs de Réseaux et Services de Télécommunications - AFORS Télécom, se sídlem v Paříži (Francie), zastoupeným Olivierem Frégetem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil článek 2 rozhodnutí č. K(2004) 3060 ze dne 2. srpna 2004, týkající se státní podpory poskytnuté Francií France Télécom;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Francie, v dané době většinový akcionář francouzské telekomunikační společnosti France Télécom, poskytla této společnosti v rámci plánu, jehož cílem bylo opětovné vyrovnaní rozvahy společnosti, zálohu svého podílu na zvýšení vlastního kapitálu ve formě úvěrové linky ve výši 9 miliard eur. Komise napadeným rozhodnutím konstatovala, že dotčená záloha představuje státní podporu. V článku 2 tohoto rozhodnutí nicméně rozhodla, že tato státní podpora nebude předmětem opatření k jejímu navrácení.

Žalobce, údajně sdružující významnou část alternativních telekomunikačních operátorů ve Francii, přímých soutěžitelů společnosti France Télécom, se domnívá, že má právo navrhnout zrušení posledně zmíněného článku. Na podporu své žaloby nejprve uvádí, že se Komise dopustila zjevného omylu v posouzení, když usoudila, že nemůže provést ocenění výhody, která vznikla France Télécom díky jednáním a prohlášením Francie. Komise krom toho porušila zásadu proporcionality, jelikož by snížením částky pod skutečnou hodnotu výhody a jejích účinků na hospodářskou soutěž byla v každém případě způsobena trhu menší škoda, než vyloučením jakéhokoliv navrácení podpory. Žalobce dále uvádí argument, že Komise není každopádně povinna přesně ocenit výši podpory.

Žalobce rovněž uvádí, že Komise přehlížela ustálenou judikaturu, která připouští, aby byla učiněna výjimka z povinnosti navrátit protiprávní podpory pouze za výjimečných okolností nebo pokud se navrácení stane absolutně nemožným. Žalobce taktéž uplatňuje, že Komise nesprávně posoudila, že navrácení podpory by porušilo práva na obhajobu, jakož i zásadu legitimního očekávání.

Žalobce mimoto tvrdí, že Komise porušila zásadu transparentnosti, když nepředložila třetím dotčeným osobám včetně samotného žalovaného některé znalecké posudky předložené Francií, které měly určující úlohu při řešení, ke kterému Komise dospěla.

Žalobce má dále za to, že Komise se dopustila zneužití právního postupu, když přehlédla omezení, která ukládají její vlastní obecné zásady pro státní podpory na restrukturalizaci. Mimoto již samotná skutečnost, že Komise prohlásila podporu za neslučitelnou a následně nepožadovala navrácení, představuje podle žalobce zneužití pravomoci. Žalobce konečně uplatňuje porušení povinnosti uvést odůvodnění.

Žaloba podaná dne 22. listopadu 2004 CAMAR S.r.l. proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-457/04)

(2005/C 31/53)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 22. listopadu 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství CAMAR S.r.l., zastoupenou Wilmou Viscardinim, Simonettou Donà a Marianem Paolinem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil odmítnutí Komise – konkrétně generálního ředitele pro zemědělství v dopise ze dne 10. září 2004 (č. D(2004) 29695 A/25707) došlým dne 20. září 2004
- vykonat bod 1 výroku rozsudků ze dne 8. června 2000 ve spojených věcech T-79/96, T-260/97 a T-117/97;
- uložil Komisi výkon bodu 1 výroku uvedených rozsudků formou peněžitého vyrovnání odpovídajícího hodnotě licencí, které měla na základě uvedených rozsudků za povinnost přidělit, jež však nepřidělila, ve výši 5 065 600 EUR nebo jiné Soudem stanovené částky zvýšené o vyrovnání ztráty hodnoty a úroky, vypočtené na základě úrokové sazby stanovené Soudem, ode dne 8. června 2000 až do data uhrazení;
- uložil Komisi náhradu nemajetkové újmy způsobené žalobkyni jejími společníky z důvodu chybějícího vykonání rozsudku ze dne 8. června 2000, ve výši stanovené Soudem na základě zásady spravedlnosti;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně na podporu svých tvrzení uplatňuje, že nečinnost Komise, která nejenže nepřijala žádná konkrétní opatření, ale ani nenavrhl CAMAR přiměřená opatření k výkonu rozsudku vydanému ve věci T-79/96 (nečinnost, jež trvá od 8. června 2000) – a její výslovné odmítnutí vykonat uvedený rozsudek sdělené dopisem ze dne 10. září 2004, představuje závažné porušení článku 233 ES.

Poněvadž přidělení licencí žalobkyni, které Komise měla pro výkon uvedených rozsudků za povinnost, již není možné – jelikož dovoz banánů ze třetích zemí v brzké době nebude nadále podléhat celním kvótám, nýbrž bude zcela liberalizován – CAMAR požaduje výkon formou odpovídající peněžité náhrady škody, jež je podle ustálené judikatury přípustná, pokud není možné vykonat rozsudek určitým způsobem.

Žalobkyně nadto požaduje peněžitou náhradu škody za nemajetkovou újmu utrpěnou z důvodu chybějícího výkonu rozsudku ze dne 8. června 2000. Ta podle ustálené judikatury již sama o sobě odůvodňuje náhradu škody v rozsahu, v němž byla porušena zásada legitimního očekávání. V projednávané věci je však porušení zásady legitimního očekávání zhoršeno skutečností, že CAMAR měla důvěru v záměr vykonat rozsudek vyjádřený v dopisu Komise ze dne 20. května 2003, který byl nyní odvolán.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2004 Spolkovou republikou Německo proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-490/04)

(2005/C 31/54)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 21. prosince 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Spolkovou republikou Německo, zastoupenou W.-D. Plessingem a T. Lübbigem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 20. října 2004 (K(2004)4001/3) o německém právním rámci v oblasti přípravných poštovních služeb, zvláště přístup osob poskytujících poštovní služby vlastními silami [tzv. „Eigenbeförderungsmittler“] a osob, které shromažďují, třídí a předávají poště listovní zásilky malých a středních podniků [tzv. „Konsolidierer“] k veřejné poštovní síti a s tím související zvláštní tarify (BdKEP – omezení v oblasti poštovní přípravy);
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle napadeného rozhodnutí porušuje § 51 odst. 1 věta druhá bod 5 německého poštovního zákona, podle kterého přísluší Deutsche Post AG na přechodnou dobu na její činnost v oblasti přepravy listovních zásilek vyhrazené právní postavení (takzvaná exkluzivní licence), čl. 86 odst. 1 ES ve spojení s článkem 82 ES, neboť toto ustanovení brání poskytovatelům přípravných poštovních služeb [tzv. „Postvorbereiter“], provozujícím tuto činnost podnikatelským způsobem, nezávisle na tom, zda vystupují jako osoby poskytující poštovní služby vlastními silami [Eigenbeförderungsmittler] pro jediného odesílatele nebo jako osoby, které shromažďují, třídí a předávají poště listovní zásilky malých a středních podniků [Konsolidierer] pro více zákazníků, v tom, aby získali množstevní rabaty z dílčích činností za podání poštovních zásilek u listovních center Deutsche Post AG.

Spolková republika Německo uplatňuje v žalobě podané podle čl. 230 odst. 2 ES, že napadené rozhodnutí porušuje článek 82 ES, jakož i směrnici o poštovních službách 97/67/ES⁽¹⁾, neboť:

- Komise vycházela nesprávně z toho, že německé ustanovení rozšiřuje dominantní postavení poskytovatele všeobecných služeb Deutsche Post AG v rámci vyhrazené oblasti k tíži poskytovatelů přípravných služeb na „předsunutém trhu“ [tzv. „vorgelageter Markt“] pro poštovní přípravu;
- rozdílné zacházení s vlastní přepravou odesílatelem oproti poskytovatelům poštovních služeb provozujících tyto služby podnikatelským způsobem nepředstavuje diskriminaci ve smyslu článku 82 ES, respektive čl. 12 páté odrážky směrnice o poštovních službách;

- a napadené rozhodnutí způsobuje předčasný zásah do oblasti exkluzivní licence Deutsche Post AG, jejíž vyhrazení je podle čl. 7 odst. 1 směrnice o poštovních službách přípustné.

Kromě toho Spolková republika Německo uplatňuje, že napadené rozhodnutí není v rozporu s článkem 253 ES dostatečně odůvodněné.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby (Úř. věst. L 15, s. 14).

Žaloba podaná dne 22. prosince 2004 Deutsche Post AG proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-493/04)

(2005/C 31/55)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 22. prosince 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Deutsche Post AG, se sídlem v Bonnu (Německo), zastoupenou J. Sedemundem, právníkem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

1. zrušil rozhodnutí Komise ze dne 20. října 2004 (K(2004)4001/3) o německém právním rámci v oblasti přípravných poštovních služeb, zvláště přístup osob poskytujících poštovní služby vlastními silami [tzv. „Eigenbeförderungsmittler“] a osob, které shromažďují, třídí a předávají poště listovní zásilky malých a středních podniků [tzv. „Konsolidierer“] k veřejné poštovní síti a s tím související zvláštní tarify (BdKEP – omezení v oblasti poštovní přípravy);
2. uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty Deutsche Post AG v žalobě podané v souladu s čl. 230 čtvrtým pododstavcem ES jsou totožné, pokud jde o článek 82 ES a směrnici 97/67/ES⁽¹⁾, s žalobními důvody a hlavními argumenty ve věci T-490/04.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby (Úř. věst. L 15, s. 14).

III

(Oznámení)

(2005/C 31/56)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 19, 22.1.2005

Dřívější publikace

Úř. věst. C 6, 8.1.2005

Úř. věst. C 314, 18.12.2004

Úř. věst. C 300, 4.12.2004

Úř. věst. C 273, 6.11.2004

Úř. věst. C 262, 23.10.2004

Úř. věst. C 251, 9.10.2004

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
